Pomětní kniha

obce Rojetína sepsána od roku 1920.

Obec Rojetín třeba jest zatížen z let válečných v krátké době popřevratové a to již roku 1920 započal se stavbou silnice z obce Rojetína k okresní spojovací silnici v délce asi 600 m. Silnice tato vedena z části staré cesty z části pozemkem Frant. Brychty který tím poskytnutím pozemky nabyl částečné též výhody, z celením hospodářských budov. Tato krátka silnice stála obce asi 50.000 Kč

okresní silniční výbor poskytnul částku 32.000 "

celkem 82.000 "

kterýžto obnos placen přirážkami.

V téže době též provedena jest oprava kaple a pořízeno nový zvon na místě starého který byl vzat roku 1917. vojenskými úřady. Oprava kaple stála 11.000 zvon 3100 Svěcení obou provedeno bylo v září roku 1921 a předáno veřejnosti. Stavbu silnice i opravu kaple provedl p. Vykouřil stavitel z Těšnova. Starostou obce t. č. Kvasnica Josef rolník čp 4.

Josef Knoflíček
t. č. kronikář

Roku 1922 opět obec opravuje cestu která byla opravdu ve stavu ubohém. Cesta tato upravena jest ve způsob silnice v délce asi 200 m. Směr upravili občané sami a práci provedli též. Náklad na tuto upravenou cestu činil 8000 Kč splácení dělo opět přirážkami.

Obecní volby provedeny roku 1923 a starostou zvolen opět Josef Kvasnica rolník čp 4.

Josef Knofleček
t.č. kronikář

Konečně roku 1924 po delším vyjednávaní a urgování přikročeno jest též u nás s parcelacím zdejšího dvora patřícímu býv. hraběti Karlu Haugwitzovi sídlem na Osovém. Zdejší dvorec ve výměře asi 400 měřic polí a luk rozdělen asi 20 občanům. Největší a ovšem také nejlepší přídely obdrželi zaměstnanci, rovněž veškeré budovy připadly za dosti nízkou cenu pouze zaměstnancům. Z budov utvořena jsou 3 nová čísla která po opravě dobře k obývání se hodí. Přídělu dostalo se domkářům kteří měli již svá menší hospodářství a též i bezzemkům kterých u nás bylo několik a kterým bylo tím nejvíce pomoženo. Též obci připadlo kus pole pro stavební místa kterých jest tu velký nedostatek. O pozemky zdejšího dvoru se ucházeli i okolní vesnice ježto však domácích uchazečů byl dostatek rozdělen dvůr pouze pro místní, kteří dobře na přidělené půdě hospodaří ano všemožně zvelebují jako vysazováním ovocných stromů kterých bývalý majitel nepěstoval.

Rozdělení půdy provedl za přispění místního t. z. poradního sboru St. Poz. Úřad. Cena půdy byla rozdílná ježto pozemky nejsou stejné bonity. Platilo se za 1 měřici 180 až 600 Kč a to ve třech splátkách první splátka ovšem musela býti složena již před počátkem přípravných prací, ostatní v krátké době po uskutečnění. Přídělci povinni jsou podrobiti se ustanovením St. P. U. v případu meliorace, zcelování a p. Jest si přáti aby tuto půdu která jak mnohé známky tomu ještě nasvědčují náležela v minulosti místním občanům nynější majitelé nabyté půdy opět nějakým způsobem neztratili. Sluší jmenovati zástupce kteří toto pro naše místní drobné lidi blahodárné dílo prováděli.

Kvasnica Josef rolník čp 4 jako starosta
Osvald Josef " " 6 " člen por. sboru.
Kvasnica Alois dělník " 34 " " " "
Vrba Emerich zaměstnanec " " " "
Brychta Frant. rolník čp 5 jako prak. hospo.

Josef Knoflíček
t. č. kronikář.

Roku 1925 ustavilo se v obci Rojetíně vodní družstvo. Ač bylo by potřebí dosti půdy u zdejší obce odvodnit přece doposud v té věci ničeho se nepodniklo. Téhož roku opětně obec upravuje část cesty ve způsob silnice z vesnice do hlavní polní trati. Kteroužto cestu opět upravují občané sami náklad hrazen opět přirážkou. Příštího na to roku dne 5 května 1926 založeno opět v Rojetíně družstvo za účelem vybudování lihovaru v Rojetíně. Družstvo toto čítalo pouze 11 zakládajících členů vesměs z Rojetína. Předsedou zvolen Kvasnica Josef rolník a starosta v Rojetíně. Družstvo toto ihned pracovalo a hledalo cesty aby účele svého dosáhlo. Dne 11 května 1926 rozpoutala se nad Rojetínem a okolím prudká bouře spojená s průtrží mračen. Obec Rojetín utrpěl sice škody poškozením cest i některých polností velké však škody utrpěli obyvatelé kteří měli svoje obydlí neb pozemky při toku malé říčky Libochuvky. Stalo se totiž že ve výše položené vesnici Libochové následkem velkých přívalů vod protrhla se hráz tamejšího rybníka, a vody z něho se valící ničily blízké domy mosty a vše ostatní. Spojovací most Rojetín – Ždárec byl stržen a ještě mnoho jiných škod na polích lukách i v zahradách natropeno. Některým velice postiženým poskytnuta byla státní podpora.

Josef Knoflíček

Následujícího roku 1927 obec opravuje ještě některé cesty zvláště na tak zvané Urbany kde na rozšíření cesty poskytl Crha Josef značný kus pole za který mu obec pořídila podel jeho pozemku pěkný tyčkový plot a penežitou náhradu asi 300 Kč. Dále znovu zřízena skoro již zapomenuta cesta z okresní silnice k sousední obci Roseči. Náklad na tyto cesty hrazen z části přirážkou ostatní výpůjčkou. Práce opět dělají občané sami. Zároveň toho roku obec svým nákladem obnovuje postavení dvou památných dřevěných křížů a to jeden na osamělém místě v lese na „Urbanech" druhý při okresní silnici u „Patačky" Svěcení obřadní provedl farář Filip Dacek ze Žďárce. Starostou dosud Kvasnica Josef rolník čp 4.

Josef Knoflíček
t.č. kronikář.

V roce 1928 provedeny nové obecní volby v nichž zvolen starostou

Josef Osvald rolník čp 6.

V tomto roce 1928 vystupuje do popředí opět družstvo lihovarské vzrostlé již na 70 členů a přikročuje přičiněním svého předsedy Karla Matysky rolníka čp. 9 z Rojetína Aloise Kvasnice jako nynějšího správce Františka Brychty rolníka čp 5 v Rojetíně k provedení vytčeného cíle, za houževnaté spolupráce p min. Staňka a posl. Pelíška kteří opravdu pro družstvo činili mnohé urychlující práce tak že již dne 16/VII 1928 počal se lihovar na pozemku Františka Brychty rolníka čp 5 v Rojetíně stavěti. Lihovar po stránce stavební projektoval a také postavil p ing Leopold Hemala stavitel v Křižanově Stavba tato řadí se do nejmodernějších staveb a jest okrasou obce Rojetína a chloubou celého okresu Jak předem uvedeno započato se stavbou rozsáhlé budovy 16 července 1928 a již 26 prosince 1928 dán jest do chodu. Správcem jest Alois Kvasnica z Rojetína.

Celkový náklad lihovaru činil 1.200,000 Kč.

Na členských podílech 350.000 "

Státní podpora [redacted] "

Josef Knoflíček
t. č. kronikář

Dne 5 května 1929 vyhořel hostinec p. Anežky Kadlecové v Rojetíně. Požár vznikl asi ve 3 hodiny odpoledne kdy většina občanů byla již v polích. Štěstím bylo že právě vál vítr který plameny nemohl dále rozšiřovat, jinak pro nedostatek vody mohlo dojíti k rozšíření požáru který vypukl z nezjištěné příčiny. Přičiněním okolních hasičských sborů podařilo se s hostincem těsně sousedící domek Al. Kvasnice zachrániti. Obyvatelé byli nemálo vzrušeni neb v obci Rojetíně nebylo požáru asi před 40 roky. Hostinec ještě téhož roku jest zase znovu zřízen. Opravy prováděl ing Leopold Hemala stavitel v Křižanově Starostou Josef Osvald rolník čp 6.

Josef Knoflíček
t.č. kronikář.

Roku 1930 zřízena nová cesta v obci v úseku od hostince Pavla Kadlece č.p. 24. přes bývalý dvůr hraběte Karla Haugvitze č.p. 1. směr k vesnici Borovníku. Roku 1931 vysázeno vedle obecní cesty směr k Rozeči 50 kusů stromků lip a agátů které byly bohužel jednak dobytkem tudy na pastvisko hnaným a vinou neopatrných kočích v krátké době polámány a vyvráceny takže jich zůstalo jen několik náklad činil 481 Kč. dále povoleno v tomto roce min. sociální péče v Praze z prostředků produktivní péče o nezaměstnané obnos 9.000 Kč na úpravu cesty ve způsobu silnice Rojetín - Rozeč do 31. 12. 1931. ~~nakpřikročeno~~ ku stavbě, dělníkům placeno 16 Kč denně, rolníci dali potřebné povozy zdarma jakož i půdu mimo chmelnicí Kadlecové, kámen nalámán na pozemcích Ludvíka Kadlece č. 2. Ludvíka Hlavláče č. 11 a Františka Krejcara č. 8. proto za náhradu škody způsobené na obilí,

takže nebyla vyčerpána ani polovice povolé-
ného obnosu ku škodě obce a cesta upravena v úseku od tak zvaného pole zálesí až po Kadlecovo pole u kříže v délce asi 400 běžných metrů a pak zavezen hluboký úvoz u Knoflíčkového klinku v tomto roce prodány obecní topoly na vejpůstku za obnos 1.320 Kč škoda že nebyly nasázené jiné starostou obce Josef Osvald č. p. 6.

Roku 1932 v dubnu provedeny obecní volby k nímž kandidátní listiny podalo sedm politických stran starostou zvolen Ludvík Kadlec č. p. 2 který podav žádost k ministerstvu soc. péče o povolení v minulém roce nevyčerpaného st. příspěvku což nebylo povoleno na to přikročeno k dokončení upravy cesty u Knoflíčkového klinku a opravena cesta k Níhovu rolníci dali potřebné povozy zdarma dělníkům vyplaceno 631 Kč v tomto roce opravena kaple a obě obecní studně náklad činil 300 Kč.

Roku 1933 nařízeno obci okresním úřadem v Tišnově zbudování hospodářského lesního programu který zpracoval pro obec p. Ing. Sokol z Tišnova za obnos 525 Kč kterým bylo obci na pět roků zakázáno kácení v obecním lese poněvadž v letech poválečných bylo mnoho překáceno v tomto roce podal starosta obce žádost k zemskému zastupitelstvu o zemský příspěvek který obci povolen v obnose 1730 Kč pro obecní knihovnu koupeno v tomto roce za obnos 400 Kč pěkných knih knihovníkem zvolen Jaroslav Kouřil č. p. 36. rok 1933 byl celkem převážně suchý.

Roku 1934 zasázeno 30 pěkných třešňových stromků vedle cesty směr k Roseči a 50 sazenic vrbových pode vsou kteréžto všecky ohrazděny deskama a také se do jednoho ujaly přesto že od března do konce srpna nepršelo čímž se dostavil nedostatek vody a následkem toho přikročeno k vykopání a zřízení velké vodní nádrže na

pozemku Emila Večeře č.p. 3 kde asi před třemi roky s neúspěchem bylo kopáno poněvadž se přišlo na skálu a když po dvou týdnech úsilovné práce ve skále objevil se silný proud vody na který před několika lety jistý proutkař upozornil tu pracováno s větší chutí a do měsíce byla tato nádrž 4×4 široká a 3 m 50 cm hluboká hotova práce nádenické jakož i potažní konali občané zdarma práce zednické kterou provedl p. Dočkal z Heřmanova a cement stály 900 Kč za to byla obec úplně zásobena vodou v čeronu zemřel po krátké nemoci správce lihovaru Alois Kvasnica a na jeho místo nastoupil Fr. Jun z Kuklíka u Nového Měčte a hned na to se mnoho akcionářů vrátilo a mnoho nových přistoupilo k radosti těch, kterým záleželo na zachování podniku. Také v tomto roce obdržela obec zemský příspěvek ve výši 1720 Kč.

Ludvík Kadlec
kronikář.

V roce 1933 - 1934 bylo vystavěno několik nových domku a sice čís. 45 náležející manželům Josefu a Marii Kouřilovým dále byl postaven ~~dvojdomek~~ čís 44 na obecním místě na Klínku patřící Emilu Krasnicovi a dvojdomek čís 46 - 47 patřící Ignaci a Marii Havlátovým pak manželům Františku a Ludmile Horničkovým. Rok 1934 byl katastrofálně suchý obilí na stojatě schlo- noviny psaly že takové sucho nebylo od roku 1775.

Starostou obce Ludvík Kadlec č. 2.

Josef Kratochvíl
č. kronikář

V roce 1935

bylo zasázeno na náklad obce 20 třesní v ceně 130 Kč na novou cestu do traty čímž bylo dokončeno stromořádí po levé straně. Dále bylo zasázeno ještě asi 30 planých stromku několik na tutéž cestu hned za vesnici něco po obci a take na Podevsi. Stromky tyto byly darovány 10 kusu od členu včelarského spolku a sice od Josefa Osvald rolníka čís 6 v Rojetíně Antonína Kadlece čís 29 Josefa Kadleca rol. č 15. a Tomáše Kandla rolníka čís 16. v Rojetíně 10 kusu dar. od Ludvika Kadlece rolníka či 2

Dne 19 května byly v naší obci take jako v cele republice volby do parlamentu volilo pět polit stran bylo odevzdano 139 platných hlasu. Jednotlive skupiny obdržely a sice

Lidovci	70 hl.
republik.	46 "
fašiste	19 "
soc.-dem.	3 "
nar.-soc	1 "

Dnes t.j. dne 2 září doprovodili jsme na poslední cestě váženoho občana Josefa Kadlece rolníka č 15. bývaleho starosty a mnoholetého člena oberního zastupitelstva

Dne 30 prosince zemřel Antonín Kadlec rolník z čísla 11. který byl asi 35 let členem ob. zastupitelstva a asi 14 let starostou obce byl dlouhou řadu let předsedou kostelního konkur. výboru dále předsedou včelařského spolku. Byl vzorným hospodářem Tímto uzavírám rok 1935.

Starostou dosud Ludvík Kadlec

Frant. Kratochvíl
t. č. kronikář

Rok 1936.

V roce 1936. byl prodán veřejnou dražbou u okr. soudu v Tišnově asi v puli března zemědělský objekt patřící Josefu a Janě Málkovým čís 40 v Rojetíně který koupili manž. Jaroslav a Anna Kouřilovi z Rojetína.

Dále byla opravena obecní cesta směrem k Borovníku.

Rok byl převážně vlhký obilí bylo v tomto dost ale málo sypalo. Taky jetele byla taková spousta že ji nebylo ani kam dat též strniskové jetele lidé sušili.

Také byli jmenováni noví členové ob. zast. za zemřelého Jos. Kadlece byl jmenován Jos. Večeřa za str. lid. a za odstoupivšího Jos. Kvasnicu byl jmenován Kar. Matyska za str. rep. V tomto roce byl postaven nový domek patřící Josefu a Marii Mydlovi č. 48

Starostou dosud Ludvík Kadlec

Frant. Kratochvíl
t. č. kronikář

Rok 1937.

V tomto roce 1 března byl zřízen nový obchod smíšeným zbožím u p. Františka Krejcara rolníka čís 8 v Rojetíně jen že tento trvál jen asi do 1 října toho roku načež byl zrušen. Dále byl asi v půli října prodán hospodářský nedíl patřící slč. Jarmile Kvasnicove který ona koupila od Ant. Karasa. - Tento nedíl koupilo Hospodářské Družstvo z Pišnova za 100.000 Kč. slovy jedno sto tisíc Kč. Starostou dosud Ludvík Kadlec

Také byl postaven nový dům čís 48 patřící dost pán filipu Mackovi

Frant. Kratochvíl
kronikář

V roce 1938

bylo hned od vánoc stále mluveno až konečně na začátku března byl zde založen hasičský sbor. Koncem března byla první volná hromada na které byl volen tak zvaný přípravný výbor Josef Osvald rolník z čís 6 předsedou, František Jun správce lihováru jednatelem a Josef Kouřil z čís 45 pokladníkem.

Dále hospodářský nedíl č. 1 který koupilo ve veřejné dražbě Hospodářské družstvo v Pišnově byl prodán namželem Františku a Anně Krejčovim z Otmarova od Velké Bytesě

Dne 17 března obdržel hasičký sbor první dar od vrchního magistrátního rady Františka Kadlece z Prahy rodáka z Rojetína obnos 500 Kč a od katomladiny z Rojetína knížku se 200 Kč

Tento hasičský sbor byl založen za starosty Ludvíka Kadlece č. 2 a obec. zastup. Josef Osvald č. 6 Pavel Stursa č. 7 Karel Matyska č. 9. Ludvík Havlát č. 11 Ludvík Žáklasník č. 17 Karel Žáklasník č. 18 Josef Kouřil č. 27. František Kratochvil č. 39 Jaroslav Kouřil 40 Antonín Kvasnica č. 36 a Josefa Veceře č. 32. kteří se všichni stali jeho členy a sbor všestraně podporovali poskytli mu podporu od obce 1000 Kč slovy tisíc Kč dále Družstevní lihovar v Projetině poskytl rovněž sboru 1000 Kč slovy tisíc Kč podporu

Dne 12 června byly provedeny volby dohodou starostou zvolen Ludvík Havlát č. 11.

Za tohoto starosty byl dodělán zásep zmoly na návsi před hostincem pí Anežky Kadlecové a uvedeno do náležitého pořádku

Dne 24 září, tak jako v celé republice, tak i u nás, byla vyhlášená všeobecná mobilisace.

Naše obec čítající asi 49 čísel, (z toho tři čísla vůbec nebyly a to čís 23. 26. 37. totiž byly zbourány,) dala naší republice v čas mobilace 26 vojáku; z nich byl jeden důstoj poručík Jaroslav Osvald. a dvá poddust. četař Ludvík Kadlec a des. frant. Prokeš nejstaršími z nich byli Ludvík Havlát a frant. Kratochvil, kterým bylo přes 40 let.

Tento rok byl celkem dobrým, až na nějaké ty deště, které přišly k nám skoro až do žních. Komu co na polích zůstalo, to [illegible]klo pořádně, neboť přešlo celé tři neděle

Po tom přišel podzim velice pěkný a teplý, takže práce opozděné se zase dohonily.

Před svátky vánočními asi 20 pros. přišel na farnost nový kněž Dr. Peter Svoboda, který dříve působil u Mikulova

Na svátek sv. Štěpána byl pořádán 1 první hasičský ples který se velice vydařil zbylo čistého přes 1100 slovy tisíc jednosto Kč

Tak zakončíme rok 1938. Starostou Ludvík Havlát

Frant. Kratochvíl
tč. kronikář

Dodatek

V roce 1938 byla obec postižená sliutavkou a kulhavkou dobytek byl skoro všechen nemocen. ale neuhynul žádný

Rok 1939

V tomto roce se stále mluvilo o o všeobecné elektrisaci obce což skutečně na podzim tehož roku došlo k uskutečnění Na podzim tehož roku byla zavedená elektrika do všech čísel v celé obci a tak už na svátky vánoční již někteří jako p. starosta a hostinec p. Hadleco již svítili elektrikou. Rok byl celkem normální až na žito kterého se urodilo velmi mnoho jiného nebylo nic vzlášťního

Starostou dosud
Ludvík Havlát

Frant. Kratochvíl
tč. kronikář

V roce 1940

nechal p. starosta Ludvík Havlát vysázet na obecním pastvisku na vejpustku asi 100 slovy jedno sto olší které zasázel Tomáš Lulhanek čís 31 v Rojetíně. Ale byla upravená cesta přes ves na kterou dál Ludvík Hadlec čís 2. kus zahrádky. V tomto roce se urodilo mnoho brambor ale bylo málo žita které na polovic byly vymrzlé

Starostou dosud L. Havlát

[illegible] Kratochvíl
kronikář

Dodatek k roku 1939

Den 15 březen bude vždy krvavým písmem zapsán v dějinách nejen naší obce ale celého našeho národa

V ten den překročila noha pruského vojáka hranice naší mnichovským diktátem ostříhané vlasti

Jako všude jinde tak i u nás bylo každému poctivému lechu jako by mu vrazil nůž do zád

Nikdo nevěděl má li pracovat nebo nedělat nic Bylo to strašné což nevypíše žádné sebe mistrnější pero.

Pak čly roky jeden za druhým

Přišel rok 1940 hrozná válka na všech stranách. Němci nas opanovali uplně a diktovali a uměli diktovat. Strach a hruza se vzmáhala na všech stranách vzlástě když někdo známý byl tak zvanym gestapem zebrán a dokonce zastřelen

V tomto roce byly rozpuštěny české spolky Sokol a Orel. jejich majetek zabaven a předáci pozavíráni a dokonce nekteří povraždění. Později přišlo to též na legionaře kteří též byli ze státních služeb vypovídavani a dáváni do-pense

Též i nás starosta Ludvik Havlát byl zbaven úřadu a starostou byl zvolen zvolen Kadlec Ludvik č. 2 ještě za starostovani Ludvika Havláta byl založen spolek zvaný Národní Souručenstvi. Tento spolek dál dohromady starosta Havlát s učitelem Jos. Handlem Tento spolek neměl žádneho podkladu poněvadž tam bylo nahnáno toliž lidi přestárlych a vubec kdo měl jmeno každeho tam dali

Tak nadešla doba tak zvana Heidrichada Byla to doba panování nového protektora Heidricha kterého který byl dvěma českými chlapci zastřelen v Praze

To byla doba snad nejhorší z cele války Vojsko dělalo prohlídky, hledalo zbraně a hlavně lidi aby mohli někoho odstřelit.

Také u nás v naší obci přijela jednou odpoledne četa německých vojáčku obsadili celou vesnici a nastaly prohlídky ale nic nenašli co potřebovali. Někdy kousek másla nebo pár kg mouky což musili odnest na obecní úřad. Co se sni dále dělo nevím. Tito vojáci hledali velice přísně neboť v sousední Vratislávce našli u nějakého Mináře revorver a za pár dní ho zastřelili

Asi za 14 dní přišli zase to bylo časně zrána ale to už nebylo tak zle. Byli to Rakušáci všichni už starší a někteří mluvili též česky. kterým hlavně záleželo na tom se najíst a byl pokoj

Pak byl pokoj přes to že kontroly chodily ustavičně ale z těch už nebyl

nebyl takový strach poněvadž to byli naši lidé (Klein a Žaloudek) kteří měli raději vajíčka od černých slepic a kus slaniny od černého prasete. Jednou za rok přišla kontrola opravdová ale i tito přes to že snima byli němečtí vojáci potřebovali napechovat si batočky různými potřebami pro domácnost. a trochu popít různých domácích likeru a zase odešli. Tak v těch prohlídkách kontrolach černých zabijačkách a různých těch sonření a trápene přišel rok

1945

Vojska německá ustoupila již ovánocích až k Bratislavě a dne 9 května o 4 hod odpoledne přišla k nám první vojsko ruská od Vihova Vojska německá v tu dobu ještě ustupovala po všech silnicích od Pišnova Rusove ihned zahájili palebné postavení před Kojetínem stály kulomety a za vesnici zase děla a ihned začali odstřelovat ustupující německé vojsko na Zdarecké silnici od Říkonina až po Vratislávku a též i silnici Kalovskou odstřelovali

Při této přestřelce byl zabit jeden jeden Ruský voják za hospodou na zahradě

Dále zde Rusové zastřelili též vojáka s armády generálova kteří jsou pochováni pod lípami na Zaklasníkově hlíně, pak dva Němci ti jsou pochováni na vejpustku v rohu u Malcové louky

U Nového Města byl konec války a německá armáda pochytána

Vracející se ruská armáda nadělala u naší obce mnoho škod s koními. Co kde mohli vypásli jetele sesekli misky se i do ovsa pouštěli. Všechny koně byli prve zbyli v celé obci jsem 4 koně a nějaké hříbátko Lidé si chytali koně jiné od ruské armády a tak byl v krátké době zase koní dostatek

V obcích byly rušeny obecní zastupitelstva a byly zřizovány národní výbory v čele předsedou. U nás tak jako-všude jinde též se to stále měnilo až konečně byl opět podle tak zvaných poměrného zastoupení a předsedou byl zvolen zase Ludvík Havlák č 11

V roce 1946

V měsíci květnu byli první volby do ~~Ur~~ U.S.N.S. a pak podle tohoto byl jmenován nový výbor a též nový předseda. Předsedou byl zvolen Stursa Pavel čís 7. který ponechál uřadování místopředsedovi Havlíčkovi Lud.

V tomto roce mimo jiné zde pracovalo asi třicet německých vojínů-zajatců na opravě obecních cest.

V červnu toho roku bylo zde okrskové cvičení hasičské na které přes nepříznivé počasí se sjelo 9 sborů z čehož byl pěkný výtěžek do hasičské pokladny. Též bylo svěcení nové stříkačky a nového zvonku

V tomto roce 6 března zemřel první starosta sboru Josef Osvald rolník č 6

Kratochvíl Frant
kronikář

V roce 1946 se také vystěhovalo několik rodin do pohraničí (Modřice Branišovice

Rok 1947.

začál s velmi tuhými mrazy v unoru padlo velmi mnoho sněhu pak se náhle oteplilo ale byl rok velmi suchy obili obzvláště jetel a jařiny byly veli preschle obzvláště na lehkych pudách Toto sucho trvalo přes celé leto a podzim. Lide neměli co krmit a byli nuceni odvádět na jatky dobytek ještě nevykrmený

Kratochvíl Fraut
kronikář

Rok 1948

byl celkem dobrý až na žita která následkem sucha roku roku minuleho spatně schazela; zustala řidka a krátka jetele nebyle vubec žádne Vobci jsme měli kontigent žita 620 q které se splnilo na 82% a 900 q bramboru které byly na 90% splněny. Podzim byl velice krásny a dlouhy. Na podzim tehoč roku byli k nám pozčáni z Brna inženyři a vyměrovali ba vlastně hledali vodu pro vodovod pro celou obec. Bohužel že se nám naše naděje sklamaly neboť do dnesního dne t.j 1 ledna s touto prací dál se nedostali. V tomto roce zemřel nejstarší občan Frantisek Štursa z čís 7 kterému bylo 89 let

Kratochvíl Fraut
kronikář

Rok 1949

Do tohoto roku jsme vešli trochu z vesela. První co jsme pořádali v obci byl hasičský ples který se velice dobře vydařil

Bylo zde na plese 8 hasičských sboru a to sbor. z Nihova z Borovníka. ze Březí z Rozseče z Vidonina z Vratislávky a ze Ždárce a pak sbor místní. Vybralo se na vstupenkách 6,300 K a na bufetě 6,600 K z čehož zbyla pěkná částka pro hasičskou pokladnu

Viděl 20. IX. 1952 Fr. Tomeček
okr. knih.
inspektor v Tišnově

Je prosinec roku 1996. Starosta obce pan Ladislav Kadlec mi přinesl k přečtení kroniku obce Rojetína a požádal mě, zda bych nebyl ochotný kroniku dopsat. Namítl jsem mu, že je to velice obtížné, ale já to zkusím.

Rok 1949 začal sice veselo, ale už tak vesele neskončil již od jara bylo možno slyšet zprávy o zmizení různých lidí. Během léta se pohybovalo po vsi spousta cizích lidí, potom se mluvilo o jakési protistátní a protikomunistické skupině a vyvrcholilo to koncem září. Jednou večer přijelo do obce několik nákladních aut četníků obsadili celou vesnici přísně jako to bylo za heydrichiády v roce 1942. Skupina byla zatčena, uvězněna a potom jistě spousta lidí z okolních vesnic a odsouzena k vysokým trestům..

Obecní domek - pastoušku - byl postaven v dolní části obce a měl popisné číslo 12. Poslední obyvatelé tohoto obecního domku odešli v roce 1946 Byla to početná rodina p. Stanislava Kulhánka, který tam byl na bytě a odešeli do pohraničí a paní Kvasničová v kterou se obec musela starat. Tato

péče spočívala v tom, že starosta obce vydal knížku se jmény všech domácností. Kdo tuto knížku obdržel měl dvě povinnosti. Zanést do pastoušek 3 x denně teplé jídlo a předat knížku dalšímu. Paní Kvasnicovou si potom vzal k sobě její nevlastní syn a tak domek zůstal nějaký čas prázdný. V té době si postavili Matýskovi z č. 9 výminek a bylo jim přiděleno č. 12. Obecní domek potom koupil pan Prokeš údajně s tím, že domek odklidí.

V roce 1950 přišel do lihovaru nový správce Blažej Chlubna. Jeho předchůdce pan František Jun byl uvězněn za jakousi protikomunistickou činnost.

V roce 1950 byla zřízena kancelář MNV u Mertů v č. 28 a byl postaven obecní rozhlas.

V roce 1951 se toho v obci mnoho neudálo. Národní výbor se staral hlavně o to, aby zemědělci řádně a včas plnili předepsané dodávky a zemědělci o to, aby je mohli splnit. To byl jeden z hlavních předpokladů jak získat povolení alespoň jedné zabijačky za rok. Z každé domácí porážky se musela odevzdat kůže (krupon) a 5 kg škvařeného sádla. Toho roku byl do každé obce jmenován placený tajemník. Byl to takový politický komisař, který dbal aby se v obci nekonala žádná protistátní a protikomunistická činnost a aby obec byla co nejdříve

dotlačena do JZD. Do Rojetína byl jmenován soudruh Dobeš z Dolních Louček.

Ve stejném duchu pokračoval život v obci i roce 1952. Až napodzim došlo k jedné mimořádné události. Asi v polovině října vyhořela stodola p. Františka Brychty č. 5. Ve stodole bylo svezeno nevymlácené obilí. Příčina požáru se nevyšetřila a stodola už nebyla nikdy postavena.

Rok 1956 byl mimořádně úrodný. Jaro bylo mokré a tak jarní práce v poli začaly až v polovině dubna. Urodilo se všeho - obilí, brambor, sena no prostě povedlo se všechno. Jakoby se sama příroda chtěla důstojně rozloučit s něčím co tu přetrvalo snad staletí, co budovaly desítky generací, cosi posvátného co se dědilo, co předávaly rodiče dětem a snad nemělo nikdy skončit, to komunisté ukončili jednou pro vždy. Lidé to zatím nebrali na vědomí. Zvykli si, otupěli a dělali jako by jim to šikanování nevadilo. A při tom dobře věděli, co je může potkat, když nesplní předepsanou dodávku obilí, brambor, masa, mléka, vajíček, ale třeba i len nebo mák. Mohla jim být uložena pokuta nebo vězení anebo mohli být vystěhováni jako na příklad pan Zeman ze Ždárce nebo pan Bednář z Tišnovské Nové Vsi. Dělali že jim nevadí když budou mít pilno na louce, budou muset nechat sušení a jít hledat do brambor.

Mandelinku, kterou v té době nikdo neznal, protože tady nebylo, nebo že nebudou 2x do měsíce spát, protože budou držet protipožární hlídky. Tato činnost byla přísně kontrolována. Nedbali na to. Denně vycházeli ze svých domovů obdělávat svoje políčka, každý den vyjížděli ze dvorů koňským nebo kravským potahem, denně vyháněli dobytek na pastvu na Výpustek a hospodyně nebo děti honily hejna hus na husí pastvisko k vodě Podevsu. Všechno mělo svůj řád, ve všem byl jakýsi pořádek. V tu dobu žilo v obci asi 170 lidí. K obdělávání polí bylo 13 párů koní a 15 menších zemědělských usedlostí co obdělávali pozemky jen kravským potahem. Lidé si navzájem pomáhali, večer se sešli v hospodě u piva a mládež někde na návsi. Lidé byli veselí, smáli se, pokřikovali na sebe jako by chtěli říci. Nikdy není tak zle, aby nemohlo být hůře.
A ona bylo.

Rok 1957 začal opět jakoby s velikým elánem. V obci byl stále nedostatek vody. Horní konec obce musel nosit vodu z obecní studny na návsi a obyvatelé u cihelny zase až z Panské louky. Utvořilo se tedy jakési vodní družstvo a už na podzim 1956 a v zimě se kopala u Prostředního ouvaru studna. Práce se jak si nedařila a tak byl na jaře pozván pan Dolihal, zámečník z Vidonína. Ten vodu vyhledal, položil potrubí a zavedl do domácností. Všechny práce se

prováděly ručně a během několika týdnů voda tekla. Tento rok se nad obcí přehnaly dvě zlé bouře spojené s krupobitím. Škody byly odhadnuty asi na 20% a pojišťovna tyto škody zaplatila. Krátce po žních začali do obce jezdit agitátoři – lidé kteří chtěli zemědělce za každou cenu nahnat do družstva. A tak strašili, slibovali, vyhrožovali, no prostě byli tak ostří, že se jim během několika dnů většina zemědělců podepsala. Do podzimu bylo JZD ustaveno. První předseda byl zvolen Jaroslav Kouřil, agronom Ludvík Záhlasník, zootechnik František Kratochvíla a Vladimír Havlát byl účetní.

Rok 1958 byl ve znamení budování JZD. Malcova stodola se přestavovala na kravín, budoval se nový vodovod. Na Minářové louce je vykopána studna, postavena vodárna a až ke kravínu je položeno skleněné potrubí. Práce v družstvu se však nedaří. Není zájem, nejsou stroje ani traktor není. Jediná mechanizace jsou pořád jen koně. Je pravda, že roce 1947 bylo v obci založeno strojní družstvo, které vlastnilo moderní traktor, vlečku, samovazač a různé jiné stroje, ale protože činnost tohoto družstva (nesměřovala) k založení JZD, byly všechny tyto stroje asi v roce

1951 zabaveny.

V roce 1958 byla také postavena autobusová čekárna na rozcestí u Libovsu.

V tomto roce 1959 jako by se lidé smířili s osudem a zvykli si na nový způsob života. A tak po dohodě se spotřebním družstvem Jednota a za pomoci občanů byl v obci zřízen obchod s potravinami. Byl umístěn ve dvou místnostech u paní Linhartové č. 38 a první prodavačkou jednoty v Rojetíně byla paní Františka Kouřilová z č. 27.

Úspěšně začal i rok 1960. Brzy na jaře se přátelé po více než desetiletém věznění všichni političtí vězňové. Byli to pošmistr František Kadlec, správce Libovsu František Jan, Marie a Věra Kadlecovy a Ladislav Suchomel. V tomto roce byly postaveny 4 mramorové kříže. Jeden u kapličky, druhý na rozcestí u Libovsu, další pod lipami u Brudy a čtvrtý v tichém zákoutí obecního lesa na Urbanech. Nejedná se o nové kříže. Tyto patřily některým rojetínským občanům a dosud stály na dávno zrušeném hřbitově kolem kostela a na upozorňování památkového úřadu měly být odstraněny. Místní národní výbor je nechal opravit a postavil je výměnou za schátralé kříže dřevěné. Tohoto roku byla také postavena zahrádka kolem kapličky. Tyto práce vedl pan Josef Hudla a pan Josef Kadlec č. 15. Oplocení zahrádky provedl pan Eduard Melichar.

V roce 1960 byl zrušen okresní národní výbor v Tišnově a obec Rojetín byla přičleněna k okresu Žďár nad Sázavou.

V roce 1961 byl rozebrán malý domek u cesty v rohu Syslovy zahrady. Kdysi patřil rodině Kvasnicové a říkalo se tam „Na hejtmanství". Potom asi patřil k zemědělské usedlosti u Syslů č. 25. Ti však ke konci 30. let všichni zemřeli a tak jak zemědělské stavení, tak tento domek zůstaly neobydlené. Domek chátral, propadla se střecha a stropy a tak ho obec nechala zhourat.

Roku 1962 byla opravena cesta u křížku u cihelny až k lesu pod Plačkem. Tento úsek cesty byl za deštivého počasí téměř nepůjezdný. Navezlo se tam kamení, štěrku, vykopaly příkopy a po obou stranách vysázely ořechy. Stromky vypěstoval pan Tomáš Handl č. 18. Na opravě cesty se podílelo velkou měrou i místní JZD.

V letech 1964 a 65 se prováděly úpravy pozemků. Dělalo se odvodnění, rozorávaly se meze a z malých políček se dělaly velké celky. Na kraji vesnice v rohu Brychtovy zahumenice si Jednotné zemědělské družstvo postavilo kancelář a velkou mostní váhu.

Na podzim roku 1966 hořelo u Kadleců č. 15. Oheň vznikl od špatně zabudovaných dvířek do komína a nerozšířil se na celý dům jen díky tomu, že ve chlévě byl betonový strop. Uhořelo však všechno zahumenkové zvířectvo včetně krávy.

V roce 1971 byla vybudována kanalisace od hostince u Žáků č 24 až na okraj vesnice, téměř až ke kanceláři JZD. Byly položeny betonové roury a nahoře zbudován úhledný chodník. Tohoto roku byla také dokončena výstavba obecního vodovodu z Nívek. Byly postaveny dva vodojemy. Jeden v Nívkách a druhý nad vesnicí na Podsedku. Na tento vodní zdroj se zapojilo JZD a několik souhromých usedlostí.

O rok později r. 1972 byla zbořena místní kovárna. Tento nevelký domek stál u cesty pod kapličkou a měl popisné číslo 13. Byl majetkem šestnácti sedláků. Byly tam dvě obytné místnosti, zařízená prostorná dílna a malý chlév. Asi do roku 1930 tam byl kovářem p Suchomel. Po něm až do roku 1946 pan František Novák. Když potom pan Novák odešel se svou rodinou do pohraničí, zůstala kovárna 3 roky bez kováře. V roce 1949 se vrátil z pohraničí kovářský mistr pan Tomáš Koťa z Ostrova. Bydlel ve Žďárci na Řekách a v Rojetíně dělal kovářské

a podkrovářské práce až do roku 1969. Po odchodu pana Nováka v roce 1946 už ale kovárnu nikdo neudržoval a tak chátrala až musela být rozebrána.

V roce 1973 se v Rojetíně hodně vyhlídnilo. Stejně těch lidí tady neustále ubývá. Mladí odcházejí do měst protože je tam lepší životní a staří umírají a domy jsou prázdné anebo jsou prodávány lidem z města ke rekreačním účelům. Tohoto roku zemřelo sedm lidí. Byli to většinou starší občané, mezi nimi i pan Josef Kouřil č. 45, kapelník kdysi slavné rojetínské dechovky. Po jeho smrti se kapela rozpadla.

Roku 1973 přestal být Rojetín samostatnou obcí a spadal pod národní výbor ve Ždáru. V obci byl zřízen jakýsi občanský výbor, který řešil místní záležitosti, ale byl podřízen národnímu výboru ve Ždáru.

V roce 1976 zemřel místní hostinský pan František Žák. Krátce po jeho smrti byla hospoda zrušena a z prostorného sálu, kde se kdysi hrávala ochotnická divadla pořádaly různé taneční zábavy, konaly různé schůze byly postaveny bytové jednotky.

O rok později 24 dubna 1977 zemřel nejstarší rojetínský občan. Byl jím pan Ludvík Skaclav

a bylo mu 91 roků. Pan Kadlec psal obecní kroniku, několik roků byl starostou obce a mnohaletým starostou rojetínských hasičů.

V roce 1978 bylo zřízeno letiště na náhorní rovince na Brabiskách. Je postaveno z části na Náhorském katastru, z části na katastru obce Borovník a z malé části na katastru rojetínském. Letiště slouží k hnojení polí umělými hnojivy. Současně byly k tomuto letišti vybudované asfaltové cesty jak od Rojetína, tak od Borovníka.

Sedmdesátá léta a začátek let osmdesátých lze označit jako velice úrodná. Ne že by bylo nějaké zvláštní počasí, ale bylo to díky tomu, že se používalo veliké množství umělých hnojiv a různých chemických postřiků proti plevelům a škůdcům. A tak se zvýšily hektarové výnosy z 25 q po hektaru na 40, někdy až na 60 metráků po hektaru. Výnosy se sice zvýšily, ale v důsledku nadměrného užívání umělých hnojiv se značně znehodnotila voda ve studních. Úroda se sklízí většinou kombajny. Už dávno skončila doba, kdy se obilí sekalo kosami, nebo různými začkami v nejlepším případě samovazačem. Obilí se potom vázalo do snopů a stavělo se do panáků aby uschlo. Suché se potom svážělo na fůrách k mlátičkám, nebo se skladovalo do stodol a mlátilo

ace v poli, nebo až v zimě.